

Jeg vil dog være tilbøjelig til at mene, at den usikkerhed, forslaget tal herved måtte blive behæftet med, sammenlagt snarest vil gå i retning af noget større udgifter end det endelige regnskabstal. Der må antages i de enkelte styrelser at være udvist en vis tilbageholdenhed ved forslag om nedsættelse af finanslovens bevillinger, hvor der har været tvivl om størrelsen af et eventuelt mindreforbrug.

Det er således muligt, at det endelige regnskabsmæssige kasseoverskud i finansåret 1966-67 vil blive noget større end de 792,9 mill. kr., tillægsbevillingsforslaget indebærer. Jeg henviser herom til oversigten pag. 21 i anmærkningerne til tillægsbevillingslovforslaget.

Dette resultat må karakteriseres som tilfredsstillende, ikke mindst på baggrund af, at de stedfundne løn- og prisstigninger har medført en merudgift på ca. 165 mill. kr. ud over den ved finanslovens vedtagelse skønnede virkning. Denne merudgift er i et vist omfang modsvaret af, at statens indtægter er steget som følge af prisudviklingen, men hovedparten må tilskrives, at der gennem hele året er ført en stram udgiftspolitik, hvorved der er tilvejebragt den fornødne reale besparelse på budgettet.

Med disse bemærkninger, og idet jeg i øvrigt henviser til lovforslaget med tilhørende anmærkninger, skal jeg anbefale forslaget til det høje tings hurtige og velvillige behandling.“

Ved 1. behandling henvistes tillægsbevillingslovforslaget uden forhandling til *finansudvalget*, i hvis betænkning om sagen det hedder:

„Finansudvalget har i en række møder gennemgået lovforslaget og de heri opførte forslag om tillægsbevillinger og har herunder haft samråd med finansministeren, indenrigsministeren, arbejdsministeren, justitsministeren, økonomiministeren og ministeren for offentlige arbejder.

Et *flertal* (udvalget med undtagelse af socialistisk folkepartis og det radikale venstres medlemmer) indstiller herefter lovforslaget til *vedtagelse uændret*.

Et *mindretal* (socialistisk folkepartis medlemmer af udvalget) udtaler, at man kan medvirke til gennemførelse af lovforslaget med undtagelse af de deri opførte bevillinger til militære formål. Som følge heraf erklærer mindretallet, at socialistisk folkeparti ved lovforslagets 2. behandling vil stemme imod § 22. Forsvarsministeriet (hovedkontiene 10., 11.-25., 30., 40., 50., 60., 81. og 82.), medens man hverken vil stemme for eller imod § 2. Statsvirksomhederne, § 10. Udenrigsministeriet, § 13. Indenrigsministeriet, § 27. Statens anlægsudgifter, og § 30. Bevægelserne på statens formue- og kapitalkonti.

Et *andet mindretal* (det radikale venstres medlem af udvalget) kan ligeledes medvirke til lovforslagets gennemførelse, men ønsker dog at tilkendegive, at man ikke agter at stemme hverken for eller